

LETTER #11: TUESDAY 21 ADAR - MARCH 14

A Yeshiva Student's Guide to Identifying the Yetzer Hara

Printed in Igros Kodesh Vol. 18 pp 151-152

ו'תרנג

By the Grace of G-d 20 Teves, 5719 Brooklyn

Greetings and blessings,

In response to your letter from Asarah BeTeves — may it speedily be transformed into gladness and joy — in which you write that you have been at Yeshivas Tomchei Temimim in... for a little over a month. [In your letter] you enumerate several details that make you unhappy with the situation there.

After apologizing, [I will] begin with what is explained by our Sages that despite being called a fool, the yetzer hara is talented at his occupation of enticing a Jewish person. Now, since people's minds differ, he obviously has a different approach for each person, befitting the characteristics and nature of that particular person.

[Apply this] to a young man who — despite many difficulties — has decided to study Torah with yiras shamayim, increase in his mitzvah observance, and develop his connection to all

ב"ה, כ' טֵבֵת, תשי"ט בְּרוּקְלִין.

שָׁלוֹם וּבָרֶכָה!

בְּמֵעֲנֶה לְמִכְתָּבוֹ מִצּוֹם הָעֲשִׂירִי יֵהְפֵּךְ בְּקָרוֹב לְשָׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, בּוֹ כּוֹתֵב אֲשֶׁר נִמְצָא חֹדֶשׁ וְאֵיזֶה יָמִים בִּישִׁיבַת תּוֹמְכֵי תְּמִימִים בְּ... וְיֶשְׁנָם בְּרָטִים שָׁאֵינוֹ שְׁבַע רָצוֹן מֵהַמַּצָב שָׁם וּמְפָרְטָם בְּמִכְתָּבוֹ וכו'.

וּלְאַחֲרֵי בַּקּשַׁת סְלִּיחָתוֹ, וּבְהַקְדִּים הַמְבֹאָר בְּרַזַ״ל, אֲשֶׁר אַף שֶׁהַיֵּצֶר הָרָע נִקְרָא בְּשֵׁם כְּסִיל, בְּכָל זֶה עָרוּם הוּא בְּאָפְנָתוֹ אֵיךְ לְפַתּוֹת אֶת הָאִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי, וְכֵיוָן שֶׁבְּנֵי אָדָם אֵין דֵעוֹתֵיהֶם שָׁוֹת, מוּבָן שֶׁלְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ גִּישָׁה מִשֶּׁלוֹ, הַמַּתְאִימָה לִתְכוּנַת וְאֹפִי אִישׁ זֶה,

בְּהַנּוֹגֵעַ לְאַבְרֵךְ שֶׁהֶחְלִיט בְּעַצְמוֹ, לַמְרוֹת כַּמָּה קִשּׁוִים, שָׁיִּלְמוֹד תּוֹרָה בְּיִרְאַת שָׁמִיִם וְיַעֲלֶה בְּקִיּנִם הַמִּצְוֹת וּבְהִתְקַשְׁרוּת לְכָל עִנְיִנֵי הַתּוֹרָה

matters of Torah and its mitzvos. Moreover, he has started to fulfill this resolution by entering a location where emphasis is placed on yiras shamayim and the study of Chassidus. [In such a case] it is understood that if [the yetzer hara] will approach this person with the argument that he should rescind his resolution and return to his past ways, G-d forbid, he will certainly not heed his words.

The yetzer hara therefore entices him in a manner that he hopes will be successful — explaining that this is not the place, nor the correct manner, for [this young man] to achieve his goal. Obviously, he strives to present sensible arguments, and it is possible that he will find one since there is nothing perfect in this world and everything consists of good and evil (although, as is self-understood, this varies from extreme to extreme. In the good extreme, the bad is of a miniscule amount and is completely nullified, whereas in the opposite extreme, Heaven forbid...).

The more the yetzer hara fears that the person will succeed in the path that he has chosen and in the place where he is, and the more he attempts to bring his resolution to fruition, the more [the yetzer hara] intensifies his persuasion. As is explained in Tanya, foreign thoughts and the temptations of the yetzer hara are more intense during prayer than throughout the rest of the day. One may easily understand this.

Thus, it is possible that the complaints you write about are (partially) correct, i.e., that your study partners are imperfect in the ways you describe. However, [consider] an analogy of a businessman who is approached by buyers looking for merchandise. [This businessman] will endeavor to discover the attributes of the buyers which will assist him in closing the sale and maximizing his profit. He will not dwell on the characteristics of the buyers which are contradictory to this goal. Similarly, in the analogue, when one befriends another, he should emphasize and ensure to [focus] on the good aspects of his friend — not on the adverse — and strive to strengthen them.

וּמָצִוֹתֵיהַ וָגַם הָתִחִיל לְקַיֶּם הַחָלַטַתוֹ זוֹ, עַל יָדֵי כִּנִיסֵתוֹ לִמְחִיצָה, שֶׁשָּׁם הִיא הַהַדְגַּשַׁה עֵל עניני יָרָאַת שַׁמַיִם וָלְמוּד פָּנִימִיּוּת הַתּוֹרַה, הָנָּה מוּבַן שַׁבָּאָם יָגַּשׁ אֵלַיו בָּטַעַנַה, שַׁיַּחִזוֹר מֶהַחָלַטַתוֹ וְיַשׁוּב חַס וְשַׁלוֹם לִמְנָהַגוֹ הַקּוֹדֵם, בְּוַדַּאי שַׁלֹא יִשָּׁמֵע לִפִּתּוּיוֹ. וְלַכֶן מְנַסֶּה בָּאֹפֵן, שָׁתִּקוַתוֹ (שֵׁל הַיָּצֵר הַרַע) שָׁאוּלַי יִתְפַּתָּה עַל יִדֵי זֶה, בְּהַסְבִּירוֹ, שַׁלֹא זֶה הַמַּקוֹם וָלֹא זֶה הַאֹפֵן, עַל יָדוֹ יַגִּיעַ לִמַשָּרָתוֹ, וּמוּבָן שֶׁיִשִּׁתַּדֵּל לָהַמְצִיא טָעַמִים שֵׁיָשׁ לַהֶם אֵחִיזַה בָּשַׂכֶל, וְאֶפָשַׁר שִׁיִּמְצַא מַה כֵּיוַן שָׁאֵין שִׁלֶמוּת בַּעוֹלַם, וְלַכֶן כַּל הַעְנָיַנִים מִעֹרַבִים טוֹב וָרַע (אַף שֶׁכַּמוּבָן, יֵשׁ בִּזֶה חָלּוּקִים מִן הַקָּצֶה אֶל הַקָּצֶה, עַד שֶׁבִּקְצֵה הַטּוֹב, הַרַע הוא רַק חֶלֶק מִנִּי אֱלֶף וּרְבַבַה, וּבַטֵּל לְגַמְרֵי, וְעַד לַקַּצָה הַשָּׁנִי רַחַמַנַא לִצְלַן), וּכִכֹל שַׁיַּרָא יוֹתֵר הַיָּצֵר הַרַע ָשָׁיַצִלִיחַ הָאָדָם בִּדַרִכּוֹ בּוֹ בָּחַר, וּבְהַמֵּקוֹם בּוֹ נִמְצֵא, וּמְנַסֶּה לְהַבִּיא הַחַלַטַתוֹ לִפֹעַל, מִתְגַּבֵּר גַּם כֵּן בָּפָתוּיַיו, וְעַל דָּרֶךְ הַמְבֹאַר בְּסֶפֵּר הַתַּנִיַא, שֶׁמַחֲשָׁבוֹת זַרוֹת וּפִתּוּיֵי הַיָּצֶר הָרָע, מִתִּגַּבִּרִים בָּעֵת הַתִּפִּלֶּה יוֹתֵר מֵאֲשֵׁר בִּמֵשֶׁךְ שָׁאַר הַיּוֹם, וְקַל לָהַבִּין.

אָפְשָׁר שָׁהַפְּעָנוֹת אוֹדוֹתָן כּוֹתֵב (בְּחֶלְקָם עַל כָּל כָּנִים) צוֹדְקוֹת הֵן, זֹאת אוֹמֶרת שֶׁהָאַבְרֵכִים שֶׁהֵם בְּחַבְרוּתָא אִתּוֹ, חָסֵר לְהֶם בְּהַנְּקְדּוֹת אוֹתָן מְפָבֵט. אֲבָל מָשָׁל לְמָה הַדָּבָר דּוֹמֶה לְאִישׁ סוֹחֵר לְמַרְנָסְתוֹ הַנִּשְׁמִית, שֶׁכַּאֲשֶׁר בָּאִים לְמַרְנָסְתוֹ הַנִּשְׁמִית, שֶׁכַּאֲשֶׁר בָּאִים בְּהַלְּקוֹחוֹת, אוֹתָם הָעִנְיָנִים שֶׁהֵם הַכְּי נְדוֹל, וְלֹא יַדְגִּישׁ חֵלֶק תְּכוּנוֹת הַלְּקוֹחוֹת שֶׁהֵם בִּנְמְשָׁל, שֶׁבְּהֹתְחַבּר הַלָּקוֹחוֹת שֶׁהֵם בִּנְמְשֶׁל, שֶׁבְּהתְחַבּר הָלָקוֹחוֹת שֶׁהם בִּנְמְשָׁל, שֶׁבְּהתְחַבּר הָאָדָם עִם חֲבֵרוֹ, עָלִיו לְהַדְּגִּישׁ

Among the young men at the yeshivah, I am certain that there are numerous [students] who do not have several of the negative aspects which you write of in your letter, despite having some aspects which require correction and improvement — just like any imperfect person. The solution for this is to learn from and connect with the good side in each person, and not the contrary.

In conclusion: You should study with diligence and perseverance, and seek assistance for this from your fellow students at Tomchei Temimim who are diligent in their studies (despite not praying at length). Concerning prayer, [you should be influenced] by those who pray at length with emotion (despite not being diligent students), etc. Our Sages have already guaranteed: "Toil, and you will find [success]."

May it be Hashem's will that these lines — which are quantitatively short compared to the importance of your concern — should have their desired outcome, being that they accurately describe the situation. [This can be accomplished] through intellectual reflection and analysis.

[Furthermore,] we can be assured that you will eventually be able to apply whatever you will absorb in Yeshivas Tomchei Temimim to influencing others. Thus, the merit of the many [who you will influence in the future] will assist you in overcoming these seeming hindrances and in your success while studying in yeshivah.

[There is] a well-known sichah of the Rebbe Rashab printed in Sefer Toras Shalom. [It teaches] that one who wishes to be successful in their role as a mashpiah should first be a recipient in every aspect. To use the language of our Sages: While receiving, [one should] be a vessel devoid of any ulterior motives and of any obstruction presented by one's own thoughts; through this he will eventually become a mashpiah.

וּלְהַבְלִיט וּלְהִשְּׁתַּדֵּל לְהַגְבִּיר - חֶלְקוֹ הַטוֹב שֵׁל חֲבֵרוֹ וָלֹא הַצֵּד הַשֵּׁנִי.

בְּטוּחָנִי - שָׁבֵּין הַחֲבֵרִים הָאַבְּרֵכִים שָׁבַּיְשִׁיבָה, עֲשִׂירִיּוֹת מֵהֶם, אֵין בָּהֶם פַּמָּה מֵהַנְּקָדּוֹת בִּלְתִּי רְצוּיוֹת שָׁכּוֹתֵב בְּמִכְתָּבוֹ אוֹדוֹתָן, אַף שָׁכְּכָל אֶחָד מִבְּנֵי הָאָדָם שָׁאֵינוֹ בִּשְׁלֵמוּת, יֵשׁ בָּהֶם נְּקְדָּה אַחֶרֶת הַצְּרִיכָה תִּקּוּן וְשִׁפּוּר, וְהָעֵצְה הַיִּעוּצָה - לִהְיוֹת לָמֵד מִכָּל אָדָם, הַצֵּד הַטּוֹב שָׁבּוֹ, וּלְהִתְקַשֵּׁר עִם הַצֵּד הַטּוֹב שָׁבּוֹ, וְלֹא לִהֶפֵּהָ.

הַמּוּרֶם מְפָּל הָאָמוּר - שֶׁעְלָיו לִלְמוֹד בְּהַתְמֶדָה וּשְׁקִידָה, וּלְהִסְתַּיֵע מַהָאַבְרֵכִים שָׁבִּסְבִיבָתוֹ בְּתוֹמְכֵי תְּמִימִים, שָׁהֵם מַתְמִידִים בְּלִמּוּד (אַף שָׁאֵין מַאֲרִיכִים בִּתְפִלָּה) בְּהַנּוֹגֵע לְהַתְמָדָתוֹ, וּמֵהָאַבְרֵכִים הַמַּאֲרִיכִים בְּתְפִלָּה וְנֶגֶשׁ (אַף שָׁאֵין מַתְמִידִים) בְּתַנֹּוֹגֵע לְאֹפֶן תְּפְלָתוֹ הוּא וכו', וְהָבְטַח כְּבֶר מֵרַזַ"ל, יָגַעְתָּ וּמַצָאתָ.

וְיִהִי רָצוֹן שָׁשׁוּרוֹתֵי הַנַּ״ל הַמְעַטוֹת בְּכַמּוּת בְּעֶרֶךְ חֲשִׁיבוּת הָעִנְיֶן, תִּפְעַלְנָה פְּעֻלֶּתָן - עַל יְדֵי שָׁיִתְבּוֹנֵן בָּהֶן וְיַרְחִיבֶּן בַּהֲבָנָתוֹ וְהַשָּגָתוֹ הוּא, כִּי מְתָאֲרוֹת הֵן אֶת הַמְּצִיאוּת כְּמוֹ שֶׁהִיא, וּבְוַדֵּאי שֶׁכָּל מַה שָׁיִּקְלוֹט הוּא בִּישִׁיבַת תּוֹמְכֵי הְמִימִים יוּכַל לְנַצֵּל זֶה - בְּמֶשֶׁךְ הַוְּמֵן - לְהַשְׁפָעָתוֹ עַל אֲחֵרִים, וּוְכוּת הָרַבִּים הַמְדָמִים, וּלְהַצְלָחָתוֹ הוּא בְּמֶשֶׁךְ לְמוּדוֹ בַּיִשִׁיבָה.

וִידוּעָה הַשִּׂיחָה מִפְבוֹד קְדְשַׁת אַדְמוּ"ר מוֹהַרַשַּ"בּ נ"ע, נְדְפְּסָה בְּסֵפֶּר תּוֹרַת שָׁלוֹם, שֶׁמִּי שֶׁתַּפְקִידוֹ לִהְיוֹת מַשְׁפִּיעַ, וְרוֹצֶה לְהַצְלִיחַ בְּתַפְקִיד זֶה, עָלָיו תְּחַלָּה לִהְיוֹת מְקַבֵּל בְּכָל הַפְּרָטִים, וּבְסִגְנוֹן חַזַ"ל, לִהְיוֹת כְּלִי רֵיקָן מִפֶּל בְּנִיּוֹת צְדָדִיּוֹת וּמִכֶּל בִּלְבוּלֵי שֵׂכֶל עַצְמוֹ בְּקַבְּלָתוֹ הָעִנְיָנִים, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה יֵעֶשֶׂה לְמַשְׁפִּיעַ בְּמֶשֶׁךְ הַוְּמֵן.

An additional point: Some of your friends [who are not yet observant] certainly know of your resolution to fundamentally change your ways and that you have already begun improving yourself in this direction. Thus, any regression will grant them the justification to come forward with all sorts of arguments — that you are erroneous in your decision, etc. As is the case with every Jewish person, their G-dly soul admonishes them, why have they not made this resolution as you did: to return to the way of true life — the way of our Torah, the Torah of life — and to the fulfillment of mitzvos about which it says, "And you shall live by them." The easiest way for them to justify not taking this upon themselves is by criticizing your resolution to return to the ways of our fathers, to the Torah and its heritage.

With blessings for good tidings in all of the above.

ועוד לָהוֹסִיף. אֲשֶׁר בְּוַדָּאי יַדוּעַ לְכַמַּה מַחֲבֶרֵיו, עַל־דָּבַר הַחָלַטַתוֹ לְשַׁנּוֹת דַּרְכּוֹ בִּעָקָּר, וַאֲשֶׁר כִּבָּר הִתִּחִיל בַּעַלְיַה בִּכְוּוּן זֶה, וְכַל נִסִיגַה לְאַחוֹר, תָּתֵן לָהֶם הָאֲחִיזָה וְהַפֶּקוֹם, לַבוֹא אֶלַיו בָּרָאַיוֹת שונוֹת וּמִשְׁנוֹת, שֵׁלֹא צוֹדֶק הוּא בְּהַהַחְלַטֵה וכו', שֶׁהָרֵי, כְּכַל ַבְּנֵי יִשִּׂרָאֵל, בִּוַדַּאי אֲשֶׁר נֶפֶשׁ הָאֱלֹקִית שַלַהֶם מִיַּפַרְתַּם, לַמַּה לֹא הַחְלִיטוּ כָּהַחְלַטַתוֹ הוּא, לַשׁוּב לְדֶרֶךְ חַיִּים אֲמִתִּיִּים הִיא דֶרֶךְ תּוֹרָתֵנוּ תּוֹרַת חַיִּים, וָקיּוּם מִצִּוֹתֶיהָ עֲלֵיהֶן נֵאֱמֵר, וָחַי בָּהֶם, וּכָדֵי לִהַצִּדִּיק אִי הַהַּחַלֶּטָה שֶׁלָּהֶם, ָהַרֵי הַדֶּרֶךְ הַכִּי קַלַּה הִיא, לְהַטִּיל דּבִּי בַּהַחַלָּטָתוֹ שָׁלּוֹ לַחֲזוֹר לִדֶרֶךְ אֲבוֹתֵינוּ לָהַתּוֹרַה וָהַמֵּסוֹרַה.

בִּבְרָכָה לִבְשוֹרוֹת טוֹבוֹת בִּכָל הָאָמוּר.

To dedicate a future class, visit 30Letters30Days.com/dedicate

